

Felszabadítják a szegedi lakásokat?

A belügyminiszter telefonérdeklődése a polgármesternél

(A Délmagyarország munkatársától.) A Szegedi Háztulajdonosok Egyesülete hosszú idő óta harcol a lakások teljes felszabadításáért és mozgalmának eredményeként a közgyűlés mintegy féleztendővel ezelőtt felterjesztést intézett a népjóléti miniszterhez, kérve a korlátozó lakásügyi rendelkezések hatályon kívül helyezését. Ezeknek a rendeleteknek az érvényessége az ország több városában megszűnt, Szegeden azonban tovább is fenntartották, mivel a szakértők megállapítása szerint itt nem, *javultak annyira a lakáviszonyok*, hogy a teljes felszabadítás ne okozhatna nagyobb rázkódásokat.

A közgyűlés felterjesztésére válasz nem érkezett, illetve válasznak tekinthető az, hogy a kormány nem vonta ki Szegedet a lakásügyi korlátozások alól. Időközben a lakások legnagyobb része automatikusan felszabadult, ma már alig van kötött lakás Szegeden. Ugy látszik, a belügyminisztériumban most foglalkoz-

nak a szegedi lakások felszabadításának kérdésével.

Csütörtökön délelőtt a belügyminisztérium telefonon felhívta dr. Pálffy József polgármesterhelyettest és sürgős választ kért arra a kérdésre, hogy a város hatósága kívánatosnak tartja-e a lakások felszabadítását, vagy pedig olyanoknak tartja Szegeden a viszonyokat, amelyek a jelenlegi kötöttség további fenntartását teszi kívánatossá. Érdeklődött a belügyminisztérium, hogy a közgyűlés foglalkozott-e már ezzel a kérdéssel és ha foglalkozott, milyen határozatot hozott. Felvilágosítást kért a belügyminisztérium arra is, hogy Szegeden mennyi üres lakás van, mennyi a kötött és a rendelet értelmében felszabadult lakások száma.

A polgármesterhelyettes sürgősen összegyűjti a szükséges adatokat, hogy a választ mielőbb elküldhesse a belügyminiszternek.

Pénieken: ítélet Pipás Pista bűnügyében

A vád és a védelem napja

Az ügyész a legszigorubb büntetés kiszabását kérte a bíróságtól — „Rossz hitvesek, kegyetlen feleségek szövetkeztek férjeik elpusztítására gyermekeikkel”

A védők Pipás Pista szuggesztív, dinamikus erejéről...

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön folytatta a szegedi törvényszék Gömöri-tanácsa Pipás Pista és társai bűnügyének főtárgyalását. A csütörtöki nap eseménye: Pipás Pista összeroppanása volt. Mind eddig semmiféle megbánást nem mutatott, nem érzékenyült el egyetlen pillanatra sem és amíg vádlottársai könnyeztek mellette, ő csak tilt, maga elé meredve megatalkodott. Csütörtökön azonban, amikor védője beszélt, egyszer csak szeméhez emelte zsebkendőjét és törölgetni kezdte a szemét... Sirt. Először, ta-

lán évtizedek óta...

Kilenc órakor vezették be a vádlottakat. Még mielőtt Gömör elnök a tárgyalást megnyitotta volna, érdekes jelenet játszódott le. A vádlottak padjáról felugrott Horváth-Bende és ezeket mondotta:

— Kérem szépen, be akarom jelenteni, hogy tegnap délben nem kaptunk ebédet és vacsorát se akartak adni...

— Ez nem tartozik a törvényszék hatáskörébe — válaszolta az elnök.

A vádbeszéd

Ezután, tekintettel arra, hogy szerdán befejezték a tanú kihallgatásokat, dr. Szarvas János ügyész állott fel és mondotta el vádbeszédét.

— Szinte hihetetlenül hangzik az a vád, amelyet az ügyész Pipás Pista és társai ellen emelt — kezdte beszédét az ügyész. Hihetetlen, hogy feleség a férje, gyermek az apja ellen támadjon és kivégeztessék bérgyilkosok által. Ezt az egész ügyet hajlandó volna az ember a regényíró szertelenül merész fantazmagóriájának tulajdonítani, ha a bűncselekmények részleteit nem maguk a vádlottak és a tanúk tárták volna fel a törvényszék előtt. Ki kell jelentenem mindenekelőtt, hogy a vádiratban foglalt vádat, a főtárgyalás adatai alapján megerősítve látom és azt változatlanul, teljes terjedelmében fenntartom.

Az ügyész ezután hosszasan foglalkozott a premeditáció, az előre megfontoltság kérdésével. A jelenlegi ügyben minden vádlottnál igazolható — mondotta —, hogy tettét előre megfontoltan követte el. Ezt tulajdonképpen nem is tagadja egyikük sem. Egyedül Dobák Antalné az, aki úgy igyekszik beállítani az ügyet, mintha férje meggyilkolása az ő előzetes tudta nélkül történt volna. A vádlottak előadásából kétségtelenül kiderül, hogy a premeditáció kellei: a bűncselekményt megelőző hosszabb idő, a hideg megfontoltság és elhatározás, a tervezgetés, mindegyiküknél megvolt. Borzadva láttuk itt, hogyan merült fel az ölési gondolat olyanképpen, hogy az asszonyok panaszkodtak Pipásnak, aki panaszokkal szemben jóakaratu megértést tanusított. Hetekkel, hónapokkal előbb készültek a gyilkosságokra, a gondolat lassan érlelődött és a gyilkosok egy percére sem tántorodtak vissza. Pipás még sietette is a beteljesülést, megfelelő tettestársakat keresett és talált, akikben megbízhatott. Börcsök István megölésére pokoli tervet eszeltek ki és a fiut is beleavatták a dologba.

— Szörnyű, kegyetlen maffiát alakítottak a gazda meggyilkolására. Az egész tervet közölték Börcsök Imrével, aki a dologba beleegyezett. Talán neki lett volna a legfőbb kötelessége, hogy az apját megvédje, de ezt nem tette meg...

— A Dobák-eset is tisztán áll a bíróság előtt. Dobákné tagad, de az nem kétséges, hogy nélküle ez a dolog meg sem történhetett volna. Dobáknétól származik a terv, ő volt a magvető és Pipásnál hálás talajra talált. Dobákné megteremtett egy olyan szituációt, amelyben a gyilkosság végrehajtható volt. Dobákné komoly ígéretet tett a vérdíj megfizetésére, ezt a készséget Horváth előtt is beismerte, nem kétséges tehát felbujtói tevékenysége. Ennél a gyilkosságnál szembeötlő az

a határtalan cinizmus,

amellyel viselkedtek a gyilkosok és főleg Rieger-né viselkedése háborzongat. Ez a bestiális asszony a pokoli tervet közölte a serdülő gyermekekkel, megmondotta nekik, hogy az apjukat fel fogja akasztani. Pipás Pista ezen az éjszakán minden emberi mivoltából kivetkőzött, citerázva várta az áldozatát. És amikor a szerencsétlen ember még haláltusáját vívta, már a zsebéből kivette a pénztárcáját, már osztogatta a vérdíjon. A gyilkosság után pedig nyugodtan borozgattak. Ki olvasott már ilyen regényben, kinek a fantáziája közelíti meg ezt a valóságot? Ez olyan büntett, mely

a legszigorubb megítélésért

kiált.

Az ügyész ezután az egyes vádlottak bűnügyével foglalkozott. Pipásról megállapította, hogy mind a két gyilkosságban főszerepet játszott, a Dobák-esetben még felbujtó is volt, mert ő szerezte meg Horváthot és Császárt.

— A vádlottak a gyilkosság legbrutálisabb, legbestiálisabb fajtáját, a bérgyilkosságot követték el. Rossz hitvesek, kegyetlen feleségek

PRÓFÉTA

Szeged városának minden időben legkedveltebb

ÉTTERME
ÉS SÖRCSARNOKA.

★

Elsőrangú ételek és italok.

Figyelmes kiszolgálás.

Polgári árak.

szövetkeztek férjeik elpusztítására gyermekeikkel, idegenekkel. Büntethetőséget, beszámíthatóságot kizáró ok egyiknél sem forog fenn.

— Az orvosszakértők megállapították, hogy egyikük sem szenved elme zavarban. Pipás Pistánál felemlített szexuális aberráció ezzel az ügygel nem hozható okozati összefüggésbe.

Pipás Pista áttörlésének

egyébként is komoly és józan alapja volt: így könnyebben megélt. A vádlottak ellen egész sereg súlyosbító körülmény szól. Ilyen súlyosbító körülmény a brutalitásuk, az aljas anyagi indok, a mérhetetlen cinizmus. Enyhítő körülmény nincs, — ami enyhítő körülményt a védelem felsorakoztat: a szegénységüket, a munkanélküliségüket, ezeket nem lehet a mentségükre beszámítani, hiszen ezek nem olyan okok, hogy ezek miatt gyilkolni kelljen. De különben is, egyik vádlott sem volt szorult anyagi helyzetben.

Az ügyész ezzel fejezte be vádbeszédét:

— Kérem a tekintetes törvényszéket, méltóztassék méltó és igazságos ítéletként a vádlottakra a legszigorubb büntetést kiszabni...

Az ügyész súlyos szavaira a vádlottak lehorgasztották a fejüket, legelőbbje csendesen sir-dogált.

A védőbeszéd

A védőbeszéd következtek.

Dr. Márton József Börcsök Istvánné és Császár János védelmében beszélt. Kétséges — mondotta —, hogy a két áldozat halálát akasztás általi fulladás okozta. Erre nézve semmiféle bizonyíték nincs, mert ezt annyi év múltán megállapítani nem lehetett. Egyik áldozat sem volt már gyerek, az izgalmak veszélyesen hatottak rájuk és lehetséges, hogy a kiállott izgalmak következtében szívguta végzett velük. Ha pedig így áll a helyzet, akkor nem lehet gyilkosságról beszélni, legfeljebb gyilkosság kísérletéről. A védő ezután arról beszélt, hogy ilyen borzalmas bűncselekményt nem lehet ép ésszel elkövetni. A vádlottak értelmi színvonala olyan alacsony foku, hogy köztük és az állatok között alac lehet különbséget tenni. Két védettjére a lehető legkisebb büntetés kiszabását kérte.

Dr. Valentiny Agoston

Börcsök Imre érdekében

szólt fel. Azt fejtegette, hogy a Börcsök-családban nem volt meg az az erkölcsi atmosféra, amely szükséges lett volna ahhoz, hogy tagjai el ne tévelyedjenek. Börcsök Imrének része nem volt a gyilkosságban, őt legfeljebb bűnpártolással lehetne vádolni. Börcsök Imre azonban nem is büntethető, mert mint fiatal suhanc nem állott az értelmiségnek azon a fokán, melynél a törvény büntetni rendeli a fiatalok bűnözöt.

Dr. Polgár Péter,

Vecsernyés János

védője arról beszélt, hogy védettje Pipás Pista áldozata, aki vadidegen léteire szinte ekarata